

गाय योक्तारम् । चेमाय विमोक्तारम् । वपुषे मानस्कृतम् ।
 शीलायाञ्जनीकारम् । निर्ऋत्यै कोशकारीम् । यमायास्रम्”
 [१०] इति । ‘मन्यवे’ मानसकोपाभिमानिने, ‘अयस्तापं’ अयस-
 स्तापयितारं लोहकारं । ‘क्रोधाय’ वाह्यकोपाभिमानिने, ‘नि-
 सरं’ बन्धानां वह्निर्निस्सारयितारं । ‘शोकाय’ शोकाभिमानिने,
 ‘अभिसरं’ रथस्य पुरतो गन्तारं । ‘उत्कूलविकूलाभ्यां’ काङ्क्षि-
 तादधिकलाभ उत्कूलः, तस्मादल्पलाभो विकूलः, (ताभ्यां) ‘त्रि-
 स्थनं’ त्रिभिः पादाभ्यां दण्डेन च तैरपि गन्तुमशक्त एकत्रैवाव-
 स्थितः त्रिस्थिनः तादृशं । ‘योगाय’ अलअलाभाभिमानिने,
 ‘योक्तारं’ रथेऽश्वानां योजयितारं । ‘चेमाय’ लब्धपालनाभि-
 मानिने, ‘विमोक्तारं’ रथे योजितानामश्वानां विमोचयितारं ।
 ‘वपुषे’ शरीराभिमानिने, ‘मानस्कृतं’ मनसैव लावण्यं विषये
 योजयिता मनस्कृता तस्य पुत्रं मानस्कृतं । ‘शीलाय’ स्वभाव-
 विशेषः शीलं तदभिमानिने, ‘अञ्जनीकारं’ अक्ष्णोरञ्जनेना-
 लङ्कृत्तारं । ‘निर्ऋत्यै’ पापदेवतायै, ‘कोशकारीं’ ताम्रलोहा-
 ध्यानकुशलां स्त्रियं, खड्गादीनां चर्ममयकोशकारीं वा ।
 ‘यमाय’ प्राणापहारिणे, ‘अस्रं’ सूतिरुत्पत्तिस्तद्रहितां ब-
 न्ध्यामित्यर्थः ॥

इति दशमोऽनुवाकः ।